

τους στον τοίχο τὸ πρόγραμμα τοῦ Κινηματογράφου. Ὁ Καπετάνιος τὸ εἶδε καὶ ἄφησε :

— Πῶς ; φώναξε. Τί γράφουν ἐκεῖ λέει... Μοναδικὴ δόξα τοῦ ζώου... Κινηματογραφικὸς ἀστέρ... Τί κινηματογραφικὸς ἀστέρ ; Γ' ἄστέρι κανεὺς κινῆματα οὐ βεβαίως θὰ πρόκειται... Ἄλλὰ ἰσχυρὸν καὶ μεγάλως καὶ πῶ ἐνδοξος ἄστέρας ἀπ' αὐτῶν !

Καὶ ὄχι ἄστέρας μόνον. Ἡλιος... Ἀγρινοῦς. Ἡ Πούλια μὲ τὰ πολλὰ ἄστέρια !

Ἐκείνη ἡ δόλια ἐπιμοῖδα κοντενεὺν νὰ γίνῃ οὐρανός.

— «Νέος, κινηματογραφικὸς ἀστέρ» σοὶ λέει. Μορὴ ἡναΐδα !

Ὁ καπετάνιος εἶπε ἀνάφει γὰ καλὰ. Μίσησε καὶ χειρονομῶσα ἄν δαμονοιμένος :

— Νέος κινηματογραφικὸς ἀστέρ... Καὶ ἀπὸ τοῦ παλαιολογίου ; Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ !... Ἐνε ἀξιοὶ γὰ τίποτα αὐτοὶ οἱ χαμένοι οἱ Ἀμερικανοὶ !...

Καὶ γυρίζοντας διασπαστήμενος σ' ἓνα χωριῶν τὸν διὰταξε :

— Πέταξε, βρε, ἐκεῖνο τὸ παλινόχαρτο ἀπὸ 'κει !

— Κύρ Καπετάνι, τὰ γλυκάδια εἶνε ἔτοιμα. Θὰ πάθης ἕνα οἰζῶνα ; τοῦ εἶπε τὴν ἴδια στιγμή θνας συγκωριανός του ποὺ κατέφθασε μὲ τ' ἀχνιστὰ μεζελίκια τ' ἄνοιου σὲ μὰ ἀπλάδα.

Ὁ Καπετάνιος εἶδε τὰ μεζελίκια καὶ μαλάκωσε. Καὶ τὶ δὲν τοῖχαν σεβίρει. Καὶ τί περαιοτήσεις δὲν τοῦ κάνανε !

Σιδερωμένος ἀπὸ τὸ καμάρι καὶ τὸν αὐτοθαυμασμό, ὁ καπετάνιος στηλώθηκε ἀπάνω στὴ καρέκλα.

Γύρω του τὰ ἀρνὰ ροδωφόρωνα ἐγύρουν στὴ σοῦβλια, νοικοκυρὸς κοιθαλοῦσαν κατακόκκινα ἀγῶνα, ἡ κνίσσα ἀνέβαινε ἄν θυμῶμα στὸν οὐρανὸν, λαμπριότατα ντυμένες καλονοικοκυρὸς, ἔφερον κόκκινον σπιτικὸν κρασί στυδὸς μαστραπάδες, πίσω ἀπὸ τίς περιολοκᾶδες τῶν παραθυριῶν, μαῖρα μάτια παθῆνον ἐκφοροκτιτοῦσαν, ὁ ἥλιος ἀπὸ ψηλὰ ἐχρῶσανε τὴν φρεσὶ καὶ τὰ γυάλινα, τὰ κομμικὰ καὶ ἡ ἐπιμοῖδες τοῦ καπετάνιου ἄφραφταν καὶ φεγγυοδολοῦσαν.

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ξερόθηκε λοιπὸν, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρηση τοῦ φαυτοῦ του, καὶ ἠρῶνοντας τὸ ποτήρι του εὐχίσθηκε «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ τὸ φούρφηε ὡς τὸν πάτο.

— Χριστὸς ἀνέστη, καπετάνι ! φώναξαν καὶ οἱ χωριανοί. Καὶ στρατηγὸς γρήγορα !...

Ὁ Καπετάνιος - Κοιθῶνας ξερόθηκε καὶ ἠρῶνοντας δεῦτερον ποτήρι ἀποκρίθηκε :

— Τὶ στρατηγὸς βρε ; Στρατάρχης νὰ λέτε. Μεγάλος Ἀνατολῆον. Κ' ἔδωκα μὰς τὸ λοιπὸν... νὰ ζῆ σοῦμε... Χριστὸς ἀνέστη, ἀληθῶς ἀνέστη !... Μέγας Ἀνατολῆον, εἰτα !. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΕΛΞΕΓΙΟ ΣΤΟΝ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

Καὶ σὺλόγιμα, Καρυώτακη, τόρα ποὺ ἡ νύχτα περὶ τοῦ ἔσθους σὲ κρατεῖ γὰ πάντα στὴν τοικωτικὴν τὴ χῶρα, τὴ μοῖρα σου, τὴ μοῖρα τοῦ ποιητῆ.

Εἴψης βοσθεῖ μὰ μέρα δίχως ἕνα σύντροφο στ' ἀγοριόμλι ναυαγῆς καὶ πέρα κάπου ἐγύφνας δλοένα τὰ βλέμματά σου, αἰώνιος νοσταλγός.

Ἦσουν, ἀλλήθια, τόσο κουρασμένοι ἀπ' τὸν ἀγῶνα τὸν κατῆμενός : ἕνας μεγάλος ἐγκαταλειμμένος ἀπὸ τὴ γῆ καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν.

Κι' ἄλλο ἡ θλιμμένη ἐκείνη ἀνθρωπιὰ ποὺ ἀνοίγει στὴν καρδιά σου πῆληγ καὶ ἡ ἀπέραντη τὸν τόπον ἔρημια ποὺ πῆγει καθε ἀνέλιπιδ χωραγῆ.

Στὴ σιωπηλὴ ἀγῶνια σου βυθισμένος μὲ μὰ βαθεῖα ἐγκατετόρησι ἠρωδὴ ἔβλεπες πὸς θὰ πᾶσεις συντριμμένους καὶ ἦταν ἡ καταδικὴ ὀριστικῆ.

Καὶ μὲς στὴν ὡς θανάτου ἀπόγνωσὶ σου ἔσφου, σὲ μὰ μικρότατη στιγμή, ἐρίχτηκες στὸ βῆθος τῆς ἀβύσσου ἀπὸ τελευτῶνον δλοὶ οἱ σπαρταμοί.

Τὶ νὰ σοὺ εἶπὼ καὶ πὸς νὰ σὲ θρηνησῶ, στοχαστικὸ μου ἀδέρφι θλιβερό ; Ἐργες πρὶν ἀκόμα σὲ γνωρίσω καὶ μόλις τόρα σ' ἔνοιουσα, νεκρό.

Καὶ μόνος ἀναμνήτης ἀκριβῆς σου, στὸ πένθος τοὺς πὸ ἄρῶνα καὶ ἔργενικά, μοὺ μένουσ τ' Ἐλεγεῖα καὶ Σάτιρες σου νὰ μοὺ σ' ἀνιστορᾶνε τραγικά.

Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑΣ

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Ο ΘΕΟΣ ΦΟΧΗ

Τὸν καιρὸ ποὺ περιπλανῶταν ὁ θεὸς Φόχη εἰπῆε σὲ κάποιον χωριὸν καὶ χτύπησε τὴν πόρτα μὲς πλοῦσιας γυναικας, παρακαλῶντας τὴν νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ μὴ μῆσ.

— Μὰς καὶ σοὺ πᾶσαι ἡ ἰδέα, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνη μὲ θυμῶ. Πὸς μὰςῶ στο σπίτι μου καθε κοινεργιὰ καὶ πεινασμένο τοῦ δρόμου ; Ἀπὸ θάταν ἀταίωιστὸ σὲ μὴν ἀρζόνισσα σῶν καὶ μένα. Φόχη γρήγορα ἀπὸ 'δῶ.

Φεύγοντας ἀπὸ 'κει ὁ Φόχη πῆγε στὴν καλόθα μὰς ἠτογῆς γυναίκας. Ἀπὸ τὸ ἀνοῖξε πρόθυμα νὰ μὴ ἔβαλε στο τραπέζι λίγο γάλα γιδίσο ποὺ εἶχε. Ἐτοχε μῆσα ἕνα κομμικὸν φρεσὶ καὶ εἶπε :

— Ἄς τὸ εὐλόγησῃ ὁ Φόχη γὰ νὰ γτάση καὶ στοῦ, δὺό μῆσα.

Ἐπειὰ τοῦ ἔτοιμασε ἕνα ἀρζόνιον κορεθῶτι καὶ βλεπόντας ὅταν ἔπεσε νὰ κομμῆσῃ τὸ δὲν εἶχε ποικάμισσ ἀγῶνισσε στὴ δουλειὰ δὴ τὴ νύχτα καὶ τὸ πρῶτὸ ποὺ εἶχε τελειῶσαι ἕνα ποικάμισσ. Τοῦ τὸ πῆγε ὅταν ἐξῶνισσε καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ μὴν περαιορήσῃ το ταπεινὸ τῆς δῶρο. Ἀφοῦ τοῖβάλε ἔστωρα φρεσὶ στὸ σακκοῦ, τὸν συνδῶφε ὡς ἀφαρτὸ διάστημα στὸ δρόμῶ. Ὁ Φόχη ἐνὸ τῆν ἀποχαρτεῖσῶν τῆς εἶπε :

— Ἡ πρώτη δουλειὰ ποὺ θὰ πᾶσης σῆμερα νὰ βασιτάξῃ ὡς τὸ βράδυ.

Ὅταν ξαναγύφισε στὸ σπίτι τῆς ἡ γυναίκα θέλησε νὰ μετρήσῃ τ' ἀποφόρονη καὶ νὰ δῆ τόσα τῆς ἀπόμειναν, γιὰτι εἶχε δώσει κάμισσος τοῦ ἔξενου. Μετρήσες, μετρήσες λοιπὸν καὶ τέλος δὲν ἔβρισσε. Ὅταν ἤρθε τὸ βράδυ δλο τὸ σπίτι καὶ ἡ αὐτὴ τῆς εἶχαν γμῆσαι ἀπὸ ἀποφόρονη, τόσα ποὺ δὲν ἤξερε τί νὰ τὰ κάμῃ. Ἦ πλοῖσια γιτό-τόσα ποὺ δὲν ἤξερε τί νὰ τὰ κάμῃ. Ἦ πλοῖσια γιτό-τόσα ποὺ δὲν ἤξερε τί νὰ τὰ κάμῃ. Ἦ πλοῖσια γιτό-τόσα ποὺ δὲν ἤξερε τί νὰ τὰ κάμῃ.

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

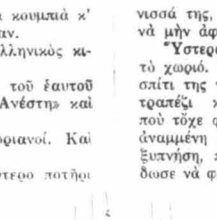
Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Ἦταν λοιπὸν ἢ δὲν ἦταν αὐτὸς καὶ μόνος ὁ νέος Ἑλληνικός κινηματογραφικὸς ἀστέρ, ποὺ θάμινε τον κόσμο !

Γιατί νὰ μὴ ζῆ ἡ συχωρεμένη ἡ Φανούλα ;

Ἡ Πούλια !...

Ἡ Πούλια !...

Ἡ νοικοκυρὸς φέγγανε τ' ἀγῶνα

ΕΝΑΣ ΛΙΒΕΛΛΟΣ ΚΑΤὰ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Κατὰ τὰ τελευταία χρόνια, πρὶν ἀπὸ τὴ Μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασι, οἱ Λιβέλλοι ἔπαυσαν καὶ ἔβδαν στὴ Γαλλία. Διάφοροι ἀνόμινοι ἔβγαζαν καὶ μοιράζαν στὸν κόσμο ἡ τοικωκαλοῦσαν κρημῶ στὸς δρόμους ἔντυμα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐσπῶρῶσαν φοβερὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὴ βασιλικὴ ὀικογένεια, καὶ ἐσεκέτασαν μὲ τὸν πὸ ἀνηλεὲς τρόπο τὰ σκάνδαλα τῆς Αἰλῆς.

Ἦ συνήθεια αὐτὴ διήκοσε καὶ ἀργότερα, κατὰ τὴν Ἐπανάστασι καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ναπολεόντος. Ἔτσι ὅταν ἐκπορῶσῃ ἡ εἰδῶσις, ὅτι ὁ Ναπολεὼν ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸ Ἰσπανικὸ Στέμμα στὸν ἀδελφὸ του Ἰωσήφ, τὴν ἐποχὴν οἱ τοῖχοι τοῦ Παρισιοῦ γέμισαν ἀπὸ τὴν ἀλόλουθῃ τοικωκόλλησι :

«Θέατρον Φιλοδοξῶν...» Ἀπῶνε, δὴ πρῶτον φορᾶν. Οἱ τρέλλες στὴν Ἰσπανία. Οἱ ἔσοι τοῦ Ἰακῶβ πολιοῦν τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωσήφ.

Λέγεται ὅτι ὁ Ναπολεὼν ἔσκασε στὰ γέλια ὅταν εἶδε αὐτὴ τὴν τοικωκόλλησι.

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Ὁ ἀνθρώπος τοῦ εἶνε ἀνθρώπος, δὲν ἀμαρτάνει δὺό φορές.
- Πῶρετι νὰ δουλέψῃς δὺό μέρες γὰ νὰ κερδίσης τὸ φατ μὰς μέρας.
- Καὶ τὰ βουτὰ φοδοῖνται τὸν πλοῦσο.
- Δὲν ἔσημερῶνε στὸ χωριὸ ποὺ δὲν ἔχει πετεινὸ.
- Τὸ μάτι τοῦ νοικοκύρη παχαίνει τὸ βῆδι.